

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 3 - 9 martie 2013

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sfântul Maslu

marți, 5 martie 2013, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 9 martie 2013, ora 17.00

Rugăciune

Cine și cum am fost? Oare a fost vreo faptă de-a mea bună, sau dacă nu faptă, vreun cuvânt, ori poate vreo dorință? Tu însă Doamne, ești bun și îndurător, iar mâna Ta a venit în ajutorul meu, ridicându-mă din prăpastia morții și din stricăciunea inimii mele. Acest lucru s-a întâmplat ca urmare a faptului că nu am mai dorit ceea ce am vrut cândva, ci am dorit ceea ce a fost voința Ta.

Te voi iubi Doamne, Îți voi aduce mulțumiri și voi mărturisi Numele Tău, pentru că m-ai iertat de atâta rău și de nevrednicia faptelor mele: datorită harului și îndurării Tale, nu am comis atâtea păcate și am reușit să evit multe lucruri rele. Recunosc, că totul mi-a fost iertat, chiar și răul pe care l-am comis cu propria mea voință.

Cine oare dintre oamenii care-și recunosc slăbiciunile lor își poate atribui puritate și nevinovăție, iubindu-Te în acest fel mai puțin? Nimeni! Căci cu toții avem nevoie de îndurarea Ta, prin care ierți toate păcatele celor, care se întorc la Tine... Suntem cu toții datori să Te iubim atât de mult, căci Celui ce m-a eliberat dintr-o așa de mare strâmtorare a păcatelor, îi sunt dator să-I răspund cu toată iubirea mea fiindu-I totodată și recunoscător. Amin. (După Sfântul Augustin)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Sorin Iova, Flore Pop, Veronica Știubea, Mircea Țițan, Gheorghe Roșu și Nicola Gallinaro**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) “Am păcătuît.”

Fiul risipitor din lecția evanghelică de astăzi a fost cinstit cu sine însuși, cu o cinste sinceră și neîndurătoare. Acest lucru s-a întâmplat atunci când a recunoscut în sinea lui greșeala și a spus: “Am păcătuît”. Chiar în acea zi a început un nou capitol din viața sa. Un nou capitol poate să înceapă pentru noi dacă, spunând adio auto-justificării, auto-compătimirii, auto-apărării, vom înfrunta adevărurile despre noi înșine și vom spune: “Da, o astfel de persoană sunt eu; puține lucruri pot să le fac sau le-am făcut, însă, cu harul lui Dumnezeu, pot fi diferit, voi fi diferit.”

Dacă este bine din punct de vedere terapeutic să recunoaștem greșelile noastre în fața celorlalți și să spunem: “Îmi pare rău. Am greșit”, cu atât mai bine este să le recunoaștem în fața noastră și a lui Dumnezeu. Nu este de ajuns să îți spui doar în sine: “Am păcătuît.” Aceasta poate conduce la disperare și sinucidere. Atunci când Iuda, de exemplu, a văzut că Isus a fost condamnat, a dus înapoi arhierilor și bătrânilor banii și a spus: “Am greșit vânzând sânge nevinovat.” Apoi, aruncând arginții în templu, a mers și s-a spânzurat.

Iuda era suficient de plin de remușcări pentru a recunoaște că a greșit în sinea sa și în fața arhierilor și a bătrânilor, dar nu a putut să meargă în fața lui Isus și să spună: “Îmi pare rău. Iartă-mă.” Isus, care l-a iertat pe tâlharul pocăit de pe cruce, l-ar fi iertat și pe Iuda, dacă ar fi mers la picioarele crucii și și-ar fi mărturisit greșeala. Ce bine ar fi fost să fi înțeles că răsplata pentru cererea de iertare și pentru mărturisire depășește cu mult umilinta și rușinea din momentul în care spunem: “Îmi pare rău.”

Atunci când fiul risipitor a spus: “Am păcătuît”, el nu s-a oprit aici. Dacă s-ar fi oprit aici ar fi putut însemna disperare și auto-compătimire. El a făcut următorul pas. A spus: “Sculând-mă, mă voi duce la tatăl meu”. Aceasta este ceea ce ne îndeamnă Isus să facem. Când ne vedem așa cum suntem cu adevărat, ne este rușine de noi înșine, și ne este greu să ne acceptăm pe noi înșine, putem însă să fim siguri de un lucru – Dumnezeu ne va accepta așa cum fiul risipitor a fost acceptat în Evanghelia de astăzi:

“Și încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat. [...] Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui; și aduceți vițelul cel îngrășat și-l înjunghiați și, mâncând, să ne veselim; căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.”

Acesta este modul în care Dumnezeu ne primește atunci când, cu adâncă părere de rău în inimile noastre, venim la El cu aceste cuvinte magice: “Am greșit.” Două dintre cuvintele care sunt cel mai dificil de spus în sine, în fața celorlalți și a lui Dumnezeu. Însă pentru persoana care reușește să își adune suficient curaj pentru a le spune, urmează iertarea, pacea, o nouă putere și o nouă șansă în viață.